

Revista de premsa**Crisi i terrorisme**

USA TODAY

Prevenir noves crisis mundials

Segons una majoria d'analistes, la lliçó de fa un any quan va caure Lehman Brothers ens ajuda a prevenir noves convulsions. El sistema probablement no aguantaria una segona depressió consecutiva. Les mesures preses per Obama, que es va trobar amb la crisi tot just començar el mandat, salvaran uns quants bancs i impediran que es constipin més del compte la resta d'estats.

16 de setembre del 2009

L'ESPRESSO

Intoxicacions comunes sobre la crisi

Segons el setmanari italià hi ha alguns pronòstics sobre la crisi de caire molt exagerat. Aquesta manera d'afrontar els problemes forma part del passat. Cal atendre millor l'operativitat de les mesures econòmiques que els governs posen en marxa: fi de la recessió, desaparició del secret bancari, descens de l'atur, no pujada dels impostos, etc. Cal ponderar-ho tot.

17 de setembre del 2009

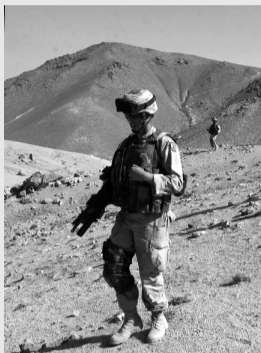
THE ECONOMIST

L'amença Chávez

El prestigiós setmanari britànic retrata la cort d'amics indesitjables del president veneçolà i assenyala el perill que representa per a la pau mundial. Reclama que se'l tingui en compte com una amenaça. El reportatge explica també la xarxa llatinoamericana muntada pel mandatari veneçolà sota la coartada revolucionària per tal d'erigir-se en nou grup de pressió contra els Estats Units d'Amèrica.

18 de setembre del 2009

CORRIERE DELLA SERA

Itàlia i Afganistan

Després de l'atac terrorista suïcida contra un comboi militar italià al centre de Kabul, en què van morir sis soldats, Itàlia ha reobert el debat sobre les raons de la missió a l'Afganistan. Aquest, a més, és un debat obert a tots els països que conformen la coalició internacional. Als Estats Units també, de manera que Obama sembla que no vol enviar-hi ja més soldats. Però és que cada cop que s'acenen veus favorables a una retirada de tropes, els talibans s'enforteixen més davant la seva causa, la qual cosa perjudica la lluita contra el terrorisme islàmic internacional.

21 de setembre del 2009

DER SPIEGEL

Sobre el concepte de creixement

El setmanari posa en dubte la idea de creixement com a factor primordial per al desenvolupament econòmic. Assenyala que el concepte trontolla. Al discurs que en ressalta les bonances se n'oposa un altre que qüestiona la seva importància. Per exemple, ho fa Norbert Rätth, economista de l'Oficina Federal d'Estadística de Wiesbaden. A la seva veu s'afegeix la de molts altres escèptics.

23 de setembre del 2009

El mirador Daniel Ortiz i Llargués

Professor associat d'ESADE (URL)

L'economia social de mercat

Existeix un consens creixent amb relació al caràcter estructural de la crisi. En realitat, tot apunta que som davant d'una crisi sistèmica. I és en aquest context que valdria la pena adreçar una mirada atenta vers l'economia social de mercat (ESM) i estudiar-ne a fons les virtuts. L'ESM és el model que va fer possible l'anomenat «miracle alemany» de la segona meitat del segle XX i recentment ha celebrat el seu 60è aniversari. Gaudeix d'un sòlid consens entre els principals partits polítics alemanys i està tan assumit per part de la ciutadania d'aquell país que sovint ja se'l considera com una part integrant de la seva pròpia identitat cultural.

L'ESM no va néixer per atzar, sinó que fou el resultat d'un esforç intel·ligent i tenaç, encapçalat, entre d'altres, pel demòcrata cristià Ludwig Erhard. Es produí una confluència feliç de diversos corrents de pensament, amb destacades aportacions de l'Escola Històrica i la seva Associació per a la Política Social, l'Ordoliberalisme de l'Escola Suïssa de Friburg, la Doctrina Social Catòlica i l'Ètica Evangèlica. I, sorprenentment, el resultat final d'aquest complex procés de debat intel·lectual va trobar una elevada receptivitat per part de les dues principals forces polítiques del país, la Democràcia Cristiana (CDU) i la Socialdemocràcia (SPD), que van comprendre l'enorme potencial de l'ESM, van donar-hi el vis-

tiplau i van ser capaces de fer-la possible.

En què consisteix l'ESM? En paraules del professor de la Universitat de Colònia Alfred Müller-Armack, l'essència de l'ESM consisteix a «vincular el principi de la llibertat de mercat amb el de la compensació o equilibri social». És a dir, es tracta de fer compatibles, simultàniament, la llibertat individual, l'eficiència en la gestió dels recursos, l'equitat i la solidaritat. El professor emèrit d'ESADE Eugenio Recio, que subratlla la necessitat de distingir entre l'ESM i l'estat del benestar, caracteritza el model centreeuropeu a partir de sis grans principis.

EXISTEIX CONSENS AMB RELACIÓ AL CARÀCTER ESTRUCTURAL DE LA CRISI ACTUAL

Primer, defensa de la llibertat individual, del sistema de competència del mercat i de la propietat privada dels mitjans de producció. Segon, política de cohesió social a través dels principis d'equitat, solidaritat i subsidiarietat. Tercer, política de conjuntura, orientada a garantir l'estabilitat monetària i el control de la inflació. Quart, política de creixement econòmic, que promogui les condicions jurídiques i les infraestructures necessàries per a un desenvolupament sostenible. Cinquè, evitar les activitats inefici-

ents i no competitives, i fomentar l'ocupabilitat i la mobilitat professionals i territorials. I sisè, principi de conformitat amb el mercat i harmonització de les mesures de política econòmica.

No és veritat, per tant, com sovint se'ns ha volgut fer creure, que inevitablement calia escollir entre l'economia planificada (o bé, a partir de 1989, l'intervencionisme governamental d'arrel socialista) i el lliure mercat d'origen anglosaxó. L'ESM constitueix una alternativa, històricament contrastada, que ha sabut combinar sàviament i amb èxit els principis bàsics dels dos models anteriors. Si considerem que el mercat és un valuós instrument de regulació econòmica, però no pas una finalitat en ell mateix. Si creiem que allò que dóna sentit a l'economia és la seva contribució al desenvolupament humà i social. I si realment desitgem una economia al servei de les persones i del planeta, llavors no podem continuar ignorant l'ESM. En aquest sentit, convindria reflexionar a fons sobre les paraules del president alemany Horst Köhler pronunciades a Berlín el 24 de març: «Precisament, la crisi confirma el valor de l'ESM, ja que és alguna cosa més que una ordenació econòmica. És un ordre de valors. Uneix llibertat i responsabilitat per garantir la utilitat de tothom. Contra aquesta cultura s'ha actuat. Ens cal descobrir novament el rendiment cultural de l'ESM». ■

El fibló Col·lectiu 11 de maig**Sense resultats i gens de consens**

La notícia de la davallada soferta pel sector turístic aquesta darrera temporada podria ser la gota que fes vessar el got de la intranquil·litat econòmica. Aquest agost ha estat el pitjor mes en nombre de visitants des del 2001, amb una caiguda d'afluència del sector d'un 8,1%. En l'acumulat de l'any, el nombre de visitants ha estat de 36,9 milions, 4,3 milions menys que l'any anterior.

Catalunya, concretament, ha perdut l'agost d'enguany 1,1 milions de visitant i ha registrat un 10,1% menys d'entrades. Juntament amb les Canàries i les

Balears, Catalunya és una de les tres comunitats on la davallada ha estat superior enguany.

A part d'aquestes dades macroeconòmiques d'un dels principals sectors del país, les existents ja eren prou preocupants: dèficit exterior que podria arribar al 12% del PIB al final de l'any, dèficit per compte corrent de gairebé un 8% i deute de prop del 50% del PIB. A tot això cal afegir-hi un decreixement per sobre del 3% i un atur de quatre milions que camina cap al 20% de la població activa, segons tots els pronòstics internacionals.

És en aquest context en què la manca d'entesa entre Govern, sindicats i patronals ha encès moltes alarmes, entre d'altres raons perquè ni Govern ni sindicats s'avenen a la flexibilització ni a una necessària reforma del mercat laboral. Funcas ja ha parlat d'eleccions anticipades. La CEOE vol donar una nova oportunitat al Govern, però no està d'acord amb la pujada d'impostos prevista ni amb els obstacles romanents en el crèdit empresarial. Zapatero ja comença a mirar-s'ho tot amb preocupació. De moment, ningú no ha dit que hagi de canviar res... ■

Els nous telèfons de Dossier Econòmic són

93 519 19 21
93 450 81 03